

Gülümse Hadi

– ferda'ca · 26 Eylül 2014

Hayatı sıradanlaştıran her şeye geç kalmak mıdır bazen...O yüzden midir giderek anlamsızlaşır hayat.Belki de farkında olmadan beklenti yumağına dönüştürdüğümüz çağ hastalığı düşüncesi mi kendimizi değersiz kılmaya yol açan.Kurtlar sofrasında kurt olmak ya da meze olmak mıdır yaşam.Çatırdamaya başlayan çatı mıdır bizi dışarıya atan.Yoksa bir sabah vakti ummadığımız selâmı dır yok oluşu hatırlatan.O an düşünürsünüz; Cüssesiyle oturan bir sevgili midir ya da yaşam. Senin savunmasız,O'nun acımasız manasız yanı ile seni içine çekmeye çalışan.Dört duvar mıdır bizi koruyan ya da yaşamak için sebepler aradığımız alan.Büyüdükçe hayaller küçülür derler ya;Fark etmeye çalıştığımız olgu değil midir asıl olan...

Bazen gözlerin dili keşkeleri çekme cesaretinde olsa da;Demirlenirken zaman, karanlıklar sarar bedenimizi.İmkansızlıkların peşinden koşar adım ayıklanır fazla gelen yanlarımız.Ağır aksak karelerde çekincelere sığınırız.Boşluğa düşeceğimiz anda.Avuç içlerinde paylaşılmayı bekler yürek törpüsü yanık ağıtlar..

Görmeden hayal etmez miyiz aklımızdaki senleri...Çiğ gibi büyüye de hasret,tüm hücrelerimizde konaklar ölümsüz sandığımız sevgi.Nefesim dersiniz ince çizgi ile yazarsınız üşümeyen şiiirleri...Zirve ve bulut misali...Kaybolursunuz koynunda geri dönüşümü olmayan sayılarını hatırlayamadığımız keşkelerin...Bağırarak istersiniz avaz avaz...Sesiniz yankılanır geri döner size, kimse duymamıştır sizi.Daha önce mutlu ettiğin ya da mutlu olduğun hiç bir şey yoktur çünkü...İçiniz daralır patlamak istersiniz bir yanardağ gibi...lavlar kendi kendine haykırmaya devam eder,duyan sadece kendinizi yaktığınız dağdır,gecenin ardında sürüklenen gölge misali...Ölüp ölüp dirilirsiniz sessizliğin ortasında bir ümitle ayağa kalkar "Gülümse" dersiniz sezenin şarkısındaki gibi...

Bizim sustuğumuz biçimde var mıdır başka seven , yandığımız biçimde yanar mı dağdan kopan buz parçası.Bizim yorgunluğumuz kadar umuda ışık olur mu tüm yollar...Bir anı,bir iz değil midir bizleri yaşatan sıradan bir hayattan baki kalan...Veda bilmeseniz de vuslatı imkansız kılan...Yanınızdayken bile uzak olan, yokluğuna düştüğünüz zaman.Çokluğunuz siyah beyaz bir film karesinde; Savurduğunuz sus kadar...

Bir şarkıda bahar ve hazan kadar ...

Güneşe küskün bahar kadar...

Zafer sabahlarında gece kadar ...

Bayram sabahlarında yas kadar ...

Size yakışan vedalar kadar...

Sol yanağınızdan düşen bir damla kadar...

Zaman çeşmesinden akan acılar kadar...

Gün gelir sığmaz olur kalbiniz göğsünüzeVe yine de gülümse...Hayat aldığını vermiyor geri...

Ferda Özsoy